

Zpravodaj Salesiánského střediska mládeže Praha-Kobylisy

PROSINEC 2023

Tábory a chaloupky 2024

Pozvání Centra pro rodinu

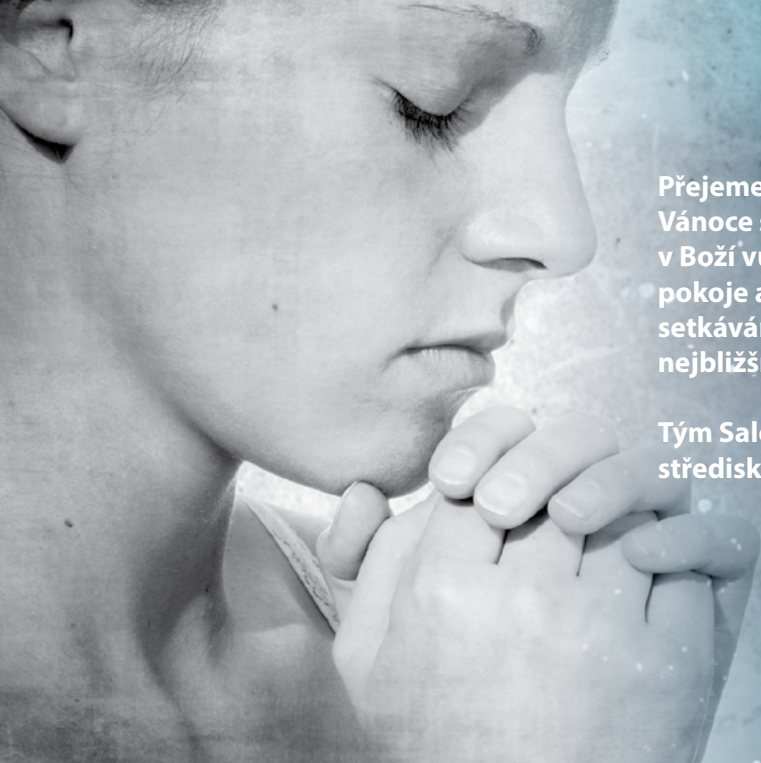
Podívej se pod pokličku s Tomášem Redlichem

Vánoční okénko pro děti

*...aby mladí
žili rádi...*



Salesiánské středisko
mládeže - středisko
volného času, o.p.s.



Přejeme vám požehnané Vánoce spojené s vírou v Boží vůli, plné radosti, pokoje a laskavého setkávání s vašimi nejbližšími.

Tým Salesiánského střediska mládeže

OBSAH

- | | | | |
|----|-----------------------------|----|---|
| 4 | Programy křesťanské výchovy | 14 | Schránky důvěry |
| 6 | Tábory a chaloupky 2024 | 16 | Podívej se pod pokličku – Tomáš Redlich |
| 10 | Zprávy z Oratoře | 26 | Vánoční okénko pro děti |
| 12 | Pozvání Centra pro rodinu | | |

Použité obrázky ve zpravodaji:
vlastní archiv, freepik.com, pixabay.com
foto z titulní strany: hory s Oratoří 2023

Redakce Zpravodaje: Eva Špačková
spackova@sdb.cz | 283 029 311, 734 648 946

Modlitba

Ondra měl jen jedno velké přání: kolo. Žluté kolo se spoustou doplňků, které viděl ve výkladě jednoho obchodu. Nedokázal na něj nemyslet. Viděl ho ve snech, v hrnku s kakaem, v postavě Karla Velikého na deskách dějepisu.

Ale Ondrova maminka musela dát peníze ještě za mnoho věcí a výdaje každým dnem narůstaly. Nemohla Ondrovi koupit kolo, které si tolik přál. Ondra o mamčiných potížích věděl, a proto se rozhodl, že o kolo poprosí samotného Boha. Ať mu ho dá k Vánocům. Každý večer proto Ondra ve své modlitbě připomínal:

“Nezapomeň mi dát k Vánocům žluté kolo. Amen.”

Maminka každý večer slyšela, jak se Ondra modlí a prosí o žluté kolo, a pokaždé smutně potřásla hlavou. Věděla, že Vánoce budou pro Ondru bolestné. Kolo se neobjeví, a to ho strašlivě zklame. Nadešel Štědrý den a Ondra samozřejmě žádné kolo nedostal. Večer si jako obvykle klekl k modlitbě vedle postýlky.

“Ondro,” zašeptala maminka, “tebe asi mrzí, že jsi nedostal k Vánocům kolo. Doufám, že se nezlobíš na Boha, že tvé modlitby nevyslyšel.”

Ondra se podíval na maminku: „Jé ne, ne mami. Já se na něj nezlobím. Bůh moje modlitby slyšel a řekl mi: Ne.“

Ne vždy dostaneme to, po čem toužíme, na co myslíme, o čem jsme přesvědčeni, že bez toho nemůžeme žít. I když se modlíme a prosíme, často máme pocit, že Bůh říká: „Ne.“ Nerozumíme tomu a nechápeme. Možná porozumíme po mnoha letech, možná až na věčnosti, ale už teď věříme, že i když Bůh říká ne, přesto naše modlitby slyší.

Bruno Ferrero, Příběhy pro potěchu duše

Někdo jednou řekl, že Boží odpověď na naše modlitby je buď ANO nebo JEŠTĚ NE nebo MÁM PRO TEBE NĚCO LEPŠÍHO.

Zpravodaj vychází obvykle čtyřikrát ročně.

V elektronické podobě je k dispozici na www.strediskokobylisy.cz/dokumenty/zpravodaje



Úterky u Terky

Akcemi nabitý školní rok jsme začali úspěšným zahajovacím Úterkem s účastí téměř devadesáti mladých lidí.

Na Útercích se rádi potkáme jak se starými známými, tak i s novými tvářemi. Pár nových tváří obohatilo i samotný Úterkový tým a všichni se moc těšíme na další společné akce, které nás čekají (v listopadu ještě stihneme Velký Úterek na téma digitální well-being a v prosinci i první taneční večer, duchovní obnovu a Modlitební úterek).



Úterky u Terky zatím byly jak o přednáškách (již jsme si mohli poslechnout téma „Křesťan a pornografie“ a téma Zpověď), tak o společně stráveném čase, který je stejně důležitý jako samotné přednášky. Můžeme tak společně sdílet naše radosti i starosti a seznámit se se spoustou skvělých mladých věřících.

Proběhly také dva modlitební úterky, které dodávají pestrosti našim akcím. Vždy se je snažíme pojmout trochu jinak, aby si tak každý mohl s modlitbou přijít na své, nebo zkrátka vyzkoušet různé typy rozhovoru s Bohem.

Těší nás rekordní zájem o Úterky v uplynulých třech měsících a máme radost z nových projektů, které chystáme.

Děkujeme za podporu

Úterkový tým



uterky



uterky_u_terky



Spolča

Toto léto vznikla dvě nová spolča pro mládež – **NeDeBuK 23** a **Ví, Buřt** – a navázala tak na tradici dalších spolč jako byl Výbuch, Kontakt a nadále fungující PÍS-21. Spolča vyjela na své první víkendovky a pravidelně se scházejí. Stejně tak se pilně činí úterková kapela, která pod novým vedením pravidelně doprovází úterkové mše svaté a krásně hrála na Modlitebních Útercích – na zpěvech Taizé a při chválách. **Přehled různých aktivit a společenství mládeže najdete ve Zpravodaji vzadu na straně 30.**

Děkujeme za Vaši přízeň a podporu!

Dominik Vachuda

*vedoucí Programů křesťanské výchovy
dominik.vachuda@strediskokobylisy.cz*



spolčo NeDeBuK 23



spolčo Ví, Buřt



spolčo PÍS-21



spolčo Ví, Buřt



Tábory a chaloupky

Sice teprve napadl první sníh, pomalu se připravujeme na Vánoce, ale pro nás ve středisku je to pobídka k tomu, abychom začali plánovat program na letní chaloupky.

Prohlédněte si s dětmi letáček a vyberte si chaloupky, které se vám budou nejvíce hodit. Přihlašování na tábory zahájíme jako každý rok od 1. února. Stále platí pravidlo, že na tábory a chaloupky jsou přednostně přihlašováni děti, které již na chaloupkách nebo táborech byly v loňském roce (z důvodu kontinuity programů a navázaných přátelských vazeb). Tato možnost platí vždy pouze v prvním únorovém týdnu. V roce 2024 nejpozději do 7. 2. včetně. Přihlašování na tábory a další pravidla pro přijetí dětí na chaloupky najdete zde: <https://strediskokobylysy.cz/tabory/>

Co jsou to ty „specifické potřeby dítěte“? Pokud hlásíte vaše děti na programy střediska (kroužky, akce, tábory), jistě důvěrně znáte náš přihlašovací systém. Postup je jednoduchý: vyberete aktivitu, kliknete na přihlásit, vyberete účastníka a v 2. kroku: Údaje kontrolujete, zda vše platí a dále pokračujete na potvrzení podmínek a odesíláte přihlášku. V tomto článku vás chci upozornit na důležité pole, které najdete právě v 2. kroku. Je součástí údajů o účastníkovi a jmenuje se Zdravotní stav a podpůrná opatření. Ze zkušenosti víme, že toto pole zůstává v drtivé většině případů nevyplněné, a přitom jsou tyto informace pro naše potřeby velice užitečné a důležité.

Jaké informace je tedy vhodné do tohoto pole psát? Zdravotním stavem a podpůrnými opatřeními rozumíme informace nejen o fyzickém, ale psychickém stavu účastníka. Nejde přitom jen o lékaře, či psychologem určené diagnózy. Právě rodič dítěte je často největším odborníkem na své dítě, a proto i vaše zkušenosti jsou pro lektora kroužku, či vedoucího tábora zcela zásadní. Počet znaků ve formuláři je dostatečný na stručné sdělení – nebojte se nám tedy napsat o vašem dítěti potřebné maximum.



- » Pro příklad uvádím více i méně typické informace: *Alergie na vosí bodnutí, Diabetes Mellitus, Trpí migrénami a v případě obtíží užívá Valetol, Dyslexie – problém s delšími texty – zadýchává se a koktá, ADHD – užívá ráno a večer stratteru, Intolerance laktózy – prosím o kontakt na kuchařku kvůli jídelníčku tábora. Má brýle na dálku – nosí do školy, sundávat na sport. Ostýchavý – do nového kolektivu se zapojuje pomalu. Výbušný – občas slovně vyjede, když cítí nespravedlnost.*
- » Pokud jsou potřeby vašeho dítěte komplexnější, připište žádost o kontakt s vedoucím aktivity a stručně popište, čeho se to týká (*Dítě má inzulinovou pumpu propojenou s aplikací, rád bych vše vysvětlil osobně*).
- » Některé tábory našeho střediska již aktivně využívají tzv. Zdravotní dotazníky – jedná se o formuláře, které zdravotník před táborem posílá rodičům k vyplnění.
- » Tábory, nad 30 dětí a 5 dní jsou tzv. zotavovací akce, na tyto akce je třeba odevzdávat navíc posudek o zdravotní způsobilosti od vašeho pediatra.

K čemu tak podrobné informace slouží? Pro lektory, vedoucí, zdravotníky, kuchaře a pedagogy na našich aktivitách jsou informace o vašem dítěti důležité pro kvalitní přípravu programu. Pokud dopředu víme, jaké má vaše dítě potřeby, můžeme program naplánovat tak, abychom co nejvíce zpříjemnili strávený čas především vašim dětem a předcházíme případným komplikacím a konfliktům. To má vliv na celkovou atmosféru na kroužku, nebo táborech. *Příklad: Pokud se dozvíme o bezlepkové dietě až v den odjezdu na tábor, komplikujeme tím situaci kuchaři a zdravotníkovi, kteří na to nejsou nachystáni, to v konečném důsledku může ovlivnit i pohodu vašeho dítěte. Pokud víme, že budeme mít na táboře cukrovkáře, víme, že musíme dát větší důraz na režim či odpočinek a máme se vyvarovat nočním "přepádkám". Pokud budeme vědět o účastníkovi s medikací na ADHD dopředu, můžeme v rámci táborových porad zařadit vzdělávání o tom, jak s takovým dítětem komunikovat a na co si dát pozor.*

*Adam Nedvídek
metodik pro přímou práci*

Salesiánské tábory

CHALOUPKY/24

Naše akce jsou charakteristické menší skupinou dětí a rodinnou atmosférou.

Přihlašování **od 1. 2. 2024 od 9 hodin** na **strediskokobylysy.cz/tabory**

Přednost mají účastníci z předchozího roku, kteří se přihlásí do 7. 2. 2024.



NÁZEV	VEDOUcí	VĚK	KAPACITA	CENA	TERMÍN	MÍSTO
Maxistranti	Václav Jiráček	12–16	16	3500	15. 7.–19. 7. 2024	Vltava
Ministrantská chaloupka	Radek Gottwald	7–11	20	3300	22. 7.–28. 7. 2024	Sebranice u Litomyšle
Don Bosco!	Martin Hobza	12–14	20	3600	29. 7.–4. 8. 2024	Bukovina u Čisté
Eldorado – tábor kluci*	Michal Svoboda	7–14	21	3000	10. 8.–17. 8. 2024	v jednání
Fotbalový kemp	Daniel Blažek	9–13	20	3600	11. 8.–17. 8. 2024	Trstěnice
Fotbalová chaloupka	Martin Vaňáč	8–14	25	4000	25. 8.–31. 8. 2024	Trstěnice
Cácorky nejen copaté	Radka Fedačková	8–10	16	3200	22. 7.–28. 7. 2024	Libštát
Chaloupka pro děvčata	Ludmila Rybecká	11–13	20	3100	28. 7.–4. 8. 2024	Zdice u Berouna
Eldorado – tábor děvčata*	Michal Svoboda	7–14	21	3000	10. 8.–17. 8. 2024	v jednání
START	Kristýna Jeklová	7–15	15	3200	30. 6.–7. 7. 2024	Mezholezy
NATOTATA	Johana Haldová	8–14	26	3200	13. 7.–20. 7. 2024	Tábořiště u Jamného nad Orlicí
Jabadabadů	Eliška Pavelková	7–10	20	3400	24. 7.–31. 7. 2024	v jednání
Sportovní příměsták	Daniel Blažek	6–9	25	2600	29. 7.– 2. 8. 2024	Praha-Kobylysy
Table tenis camp	Hana Gennertová	9–15	20	2800	29. 7.–3. 8. 2024	Praha-Kobylysy
Zažij!	Michaela Kolářová	11–15	20	3300	4. 8.–10. 8. 2024	Zásada v Jizerských horách
Ve šmoulí vesnici **	Blanka Malcová	5–8	20	2800	5. 8.–9. 8. 2024	Praha-Kobylysy
Příměstský tábor pro starší I.***	Marie Vostřelová	8–15	40	1500	5. 8.–9. 8. 2024	Praha-Kobylysy
Světadíly **	Lenka Kloboučnicková	5–8	20	2600	12. 8.–16. 8. 2024	Praha-Kobylysy
Příměstský tábor pro starší II.***	Kateřina Derflová	8–15	40	1500	12. 8.–16. 8. 2024	Praha-Kobylysy
AQUA	Antonín Semerád	15–18	18	4000	12. 8.–18. 8. 2024	Vltava
Eldorado – puťák pro starší****	Michal Svoboda	12–14	15	700	17. 8.–20. 8. 2024	v jednání

* kluci i holky jedou spolu na jeden tábor Eldorado | ** příměstský tábor pro nejmenší | ***příměstské tábory pro starší – Program na PT pro starší je dotován z OP JAK | **** pouze pro účastníky tábora Eldorado



Hvězdná víkendovka s Oratoři

Na začátku listopadu jsme se s oratorními dětmi vydali na Hvězdnou víkendovku do Zdic. Bylo krásné počasí, a tak jsme mohli trávit čas aktivitami venku. Například jsme si zahráli hru BOMBA. Bylo to hodně těsné, ale povedlo se nám zachránit výbuch fary i s kuchařem a jeho pověstným zdickým hráškovým krémem. Odpoledne jsme se vydali na Knihov. Celou procházku nás provázel příběh Malého prince. Plnili jsme společně aktivity, které nám Malý princ zadával. Nádherné zakončení na vrcholu Knihova, sice za tmy, ale za to s lampičkou. Celá procházka měla moc hezký efekt a i děti, které se bojí tmy, dokázaly porazit svůj strach. V neděli nám přijel náš oratorní salesián Radek Gottwald udělat pěknou mši. Děti se podílely na přípravě. Celá Hvězdná víkendovka byla zakončena pěkným ceremoniálem, kdy jsme každý dostali placku s hvězdou, kde bylo napsané v čem jsme každý z nás hvězdy. Moc se těším na příští rok! Tak schválně? Budeme mít pojízdnu myčku a změníme lokalitu víkendovky?



Advent v Oratoři

Dne 1. prosince si začínáme v Oratoři s dětmi připomínat adventní dobu a také Vánoce. Každý den budeme otevírat **adventní kalendář** z malých pytlíčků. Letošním tématem adventního kalendáře jsou **světcí**. Dotkneme se trochu historie a také budou určitě všechny dny plné aktivit, které jsme pro děti nachystali s týmem pracovníků Oratoře. Máme velkou radost, že už máme v Oratoři stromeček, který si společně nazdobíme. Stejně tak se budeme každý den při otevírání adventního kalendáře scházet u adventního věnce. Adventní doba je i o tom být spolu a o to se budeme snažit i u nás v Oratoři. Tímto bych vás chtěla pozvat, abyste se k nám v adventní dobu i s dětmi přidali. Možná budou i nějaké sladké odměny.

Exkurze do Plzně

Jako vedoucí bych ráda pracovníkům Oratoře také dopřála nějaký dárek. Ráda bych je vzala na exkurzi do Salesiánského střediska v Plzni. Výjezd by se měl uskutečnit 13. 12. a budeme v Plzni celý den. Pojedeme se podívat na volnočasový Klub Balón. Mým cílem je inspirovat se i někde jinde nebo zjistit, jak to funguje v jiném volnočasovém klubu. A třeba i vymyslet, co bychom mohli u nás v Oratoři v Kobylisích vylepšit. Zároveň mám velkou radost, že pojedeme všichni a budeme SPOLU. Moc se na to těším!

Děti, přeji vám pěkný požehnaný adventní čas a hodně dárků pod stromečkem!

*Máří Vostřelová
vedoucí Oratoře*



Centrum pro rodinu Salesiánského střediska mládeže zve rodiče s dětmi na

Tříkrálové koledování

úterý 9.1.2024

- sraz v 17 hodin před recepcí Salesiánského střediska mládeže
- cesta s andělem do Betléma – farní zahrady
- zpívání koled u stromečku
- návštěva Tří králů – možnost přispět do kasičky charity
- teplý čaj a svařák u ohně, ochutnávka cukroví

Bez přihlašování, vstup volný.

Těšíme se na vás!



Rodinné centrum Praha a Centrum pro rodinu Salesiánského střediska mládeže zve na

Kurz efektivního rodičovství



Přijďte se naučit, jak dobře komunikovat s dětmi, jak motivovat a oceňovat, řešit hádky a spory, jak být společně vítězi a ne poraženými.

Efektivní rodičovství je partnerský koncept výchovy s důrazem na dobrou atmosféru v rodině, bezpečné hranice a partnerskou komunikaci. Vychází z myšlenek psychologa Alfreda Adlera.

KDY • čtvrtky, vždy 18.30–21.00 h

TERMÍNY SETKÁNÍ 2024: 25. 1., 1. 2., 22. 2., 29. 2., 7. 3., 14. 3., 21. 3.

KDE • Salesiánské středisko mládeže, klubovna
U Hrocha, Kobylišké náměstí 640/11, Praha 8

LEKTORKY • Štěpánka Vojtěchovská, Anna Ptáčková

CENA • Kurzovné 1500 Kč/osoba, 2 600 Kč/pár

Přihlašování a další informace blanka.malcova@strediskokobylisy.cz

TÉMATA

1. V jakém duchu vychovávat?
2. Vliv původní rodiny, sourozenecká konstelace
3. Proč děti zlobí? Povzbuzování nebo chvála?
4. Zvládání emocí rodičů i dětí
5. Komunikační techniky
6. Co volit místo trestu? Důslednost a řád dávají jistotu.
7. Kde brát sebedůvěru?

SCHRÁNKY DŮVĚRY



Směrnice správy schránek důvěry

Od listopadu se naše středisko řídí novou směrnicí, která jasně popisuje postup, jakým nakládáme se došlými vzkazy do našich schránek důvěry.

Směrnice je dostupná na našich stránkách. Naleznete ji v sekci Dokumenty na konci.

V dokumentu najdete stručný popis schránek, jejich umístění a kdo je správcem, který vzkazy ve stanovených intervalech vybírá. Důležitou součástí jsou zásady pro správce a práva pisatelů. Nejobsáhlejší částí jsou příklady vzkazů a odpovědí na ně.

Směrnicí se zásadně nemění postupy, které v organizaci fungují řadu let. **Cílem je, aby byly postupy transparentní.**

Velká většina vzkazů, které nám chodí jsou spíše lehčího charakteru – jedná se o různá poděkování za programy, prosby o pořízení automatů na sušenky, přání hezkého dne atd. Bohu díky se nám pisatelé svěřují i s trápeními

a nepříliš pozitivními příběhy – *Někdo mi ubližuje, setkal jsem se s nadávkami, doma je to špatný, vedoucí na aktivitě se ke mně nechová hezky...*

Není dobře, že se dětem, mladým lidem a dospělým dějí nepěkné věci, ale jsem rád, že mají možnost se s nimi anonymně svěřit.

Protože může nastat situace, kdy se vzkaz týká osob v našich řadách, rozhodli jsme se tedy vytvořit směrnici, která zajistí, **aby se žádný vzkaz nezamlčel.** Na všechny vzkazy poctivě odpovídáme a věnujeme se jim.

Kde jsou schránky důvěry?

O schránkách, o jejich umístění a dostupnosti hledejte informace na [webu střediska](#): sekce O nás > Schránky důvěry.

Nebo přímo klikněte na žlutou dlaždicu přímo na úvodní stránce.

SCHRÁNKY DŮVĚRY



Ve středisku fungují 4 schránky:

- » **Schránka důvěry v Oratoři** – dostupná v otevírací době Oratoře pro všechny návštěvníky Oratoře a kroužků
- » **Schránka důvěry u Šakala** – dostupná v otevírací době recepce pro všechny návštěvníky střediska
- » **Schránka důvěry ve Vrtuli** – dostupná v otevírací době Vrtule pro klienty NZDM Vrtule
- » **Online schránka důvěry** – na webu střediska pro všechny děti, mládež, rodiče dětí a dospělé, kteří středisko navštěvují.

Adam Nedvídek
metodik pro přímou práci
adam.nedvidek@strediskokobylisy.cz



Podívej se pod pokličku! 7

Vnímám, že nejsem na dvou místech – ve farnosti a středisku, ale na jednom místě – v Salesiánském centru.



Mgr. Tomáš Redlich
pastorační asistent

Někdo mi kdysi řekl: „Všichni jsme nahraditelní.“ V případě Tomáše Redliche o tom ale vážně pochybuji. Bez Tomáše si těžko dovedu představit výuku náboženství, doprovázení dětských mší na kytaru, starost o farnost, vyřizování spousty věcí včetně pronájmu farního sálu a kostela, zařizování Kobylištku, pořádání kurzů Alfa a mnoho dalšího. Bez Tomáše to prostě v Kobyliších nejde. Proto jsme pozvali Tomáše na rozhovor, abychom se společně podívali pod pokličku všech jeho činností.

Tome, asi začneme od začátku. Jak dlouho jsi v Kobyliších? Co tě do Kobyliš přivedlo? Znal jsi nějaké salesiány již od dětství? Co tě zaujalo na salesiánské výchově, práci, vizi?

Když se ptáš na začátky, myslíš to celkově nebo služebně?

Tak i tak.

V podstatě mě v roce 1991 do Kobyliš přivedla touha po křtu, která se u mě postupně rozvíjela. V jedné farnosti, kde jsem se na to byl ptát, jsem byl odmítnut, že mám na to ještě času dost, že mám počkat až do 18 let. Ale já nelenil, chtěl jsem se nechat pokřtít

PODÍVEJ SE POD POKLIČKU – Tomáš Redlich



hned. Tip jsem dostal od bráchy, který v té době chodil do mládežnické křesťanské party, na kostel v Kobyliších. Doporučil mi, abych to zkusil tam. Brácha byl starší a toho pokřtili ještě jako miminko, díky dědečkovi a babičce. Já už jsem pokřtěn nebyl, protože my jsme nevyrůstali v křesťanské rodině, ale vnímal jsem, že nás mají naši rádi. Takže to byla taková touha po křtu, která mě přivedla do Kobyliš. A křest jsem prožil u Terezičky o Velikonocích v roce 1992, kdy mi bylo 16 let a od té doby jsem v Kobyliších.

Vlastně jsem tedy moc vděčný za to první odmítnutí, asi bych bez něj nepoznal Dona Boska a salesiány, a přijde mi krásně načasované, že to přišlo v dospívání... kdo ví, kam by mě život jinak zavál...

Takže by se dalo říct, že jsi vlastně hledal kostel, kde budou ochotni tě pokřtít?

Ano, v kontrastu s farností, kde jsem byl odmítnut, mě zde zaujala otevřenost, kterou jsem u salesiánů jako mladý člověk vnímal, a taky jsem měl radost, že se mě někdo ujme a pokřtí mě, oslovil mě i svébytný humor

Jardy Kuchaře, který vedl přípravu, bylo nás tenkrát asi 10–12 mladých lidí.

Když jsme si měli vybrat jméno křestního patrona, měl jsem jasno, že to bude Jan Bosko, zaujal mě jeho životopis, důvěra k Bohu, přístup k druhým, zájem o kluky, kterým se věnoval, zkrátka jeho laskavost, rozumnost a víra, a také odvaha a spolehnutí se na pomoc Panny Marie, ale to jsem vnímal až později.

No a za farářování salesiána Josefa Brtníka jsem se začal postupně ve farnosti zapojovat poté, co jsem dále vystudoval teologickou fakultu při zaměstnání a od září 2003 zde pracuji jako pastorační asistent.

Takže teď jsi tady už 20 let?

Ano je to přesně 20 let.

A jen trošku odbočím. Tady jste se seznámili s Pavlou?

Ne. Tady ne, s Pavlou (pozn. redakce Pavla – manželka Tomáše) jsme se seznámili ve společenství lidí, kteří pracovali v Nemocnici pod Petřínem, já jsem tam také chvíli pracoval.



Tome, ty jsi tak trochu rozkročený mezi farností a střediskem. Co všechno zahrnuje tvoje práce ve farnosti a co vše děláš pro středisko. Pod jaký sektor ve středisku patříš?

Rozkročený jsem, ale vnímám, že nejsem na dvou místech ve farnosti a středisku, ale na jednom místě, v Salesiánském centru... V propojování těchto „dvou světů“ vidím v posledních letech velký posun směřující k celku a mám z toho radost.

Co se práce týče, rád bych to shrnul nějak stručně. Má práce zahrnuje činnosti pastorační, pedagogické, organizační, komunikační, administrativní. Konkrétně je to např. katecheze a příprava dětí na svátosti, výuka náboženství, příprava různých akcí, domluva s různými farními týmy či účast na jejich poradách, pomoc s výrobou Kobylítku, ohlášek, informací na farním webu, moderace různých setkání, rezervace farních prostor, vyřizování některých farních záležitostí apod.

Tomáš v každoroční roli sv. Mikuláše



V rámci střediska působím jako koordinátor oddělení náboženské výchovy, které zahrnuje už několikátým rokem výuku náboženství s týmem katechetek a katechetů a od letošního září do něj patří nově také další farní aktivity ministranti, maxistranti a spolča holek s jejich vedoucími. Toto oddělení patří do sektoru Kroužky.

Více informací k tomuto oddělení najdete na webu střediska a k výuce ve školách také na webu farnosti.

www.strediskokobylisy.cz/nabozenska-vychova

www.terezicka.cz/vyuka-nabozenstvi

Učení náboženství je jedna z mnoha činností, kde se věnuješ dětem. Je to pro tebe jednoduché? Děti tě poslouchají? Máš přirozenou autoritu? Nebo je to někdy i pro tebe těžké a děti občas zlobí i v náboženství?

Jednoduchost v něčem možná ano, zvláště, když jsou děti klidné, vnímají, mají zájem, jsou aktivní, na nábožko se těší. Jednoduché to vnímám do té doby, když to jde samo. To ale nejde takto pokaždé. Pokud jde o poslouchání spíše bych mluvil

o naslouchání – jsou situace, které vyplynou během setkání, které tak nějak přinese život a v těchto, řekl bych důležitých momentech, jsem již mnohokrát vnímal, že děti najednou poslouchají a naslouchají jinak. Když je to konkrétní prožitek, příběh ze života. Pak vnímám, že zavane třídou Duch Svatý. Bývají to spíše vzácné, ale velmi silné momenty a věřím, že i pro děti.

Jinak doufám, že mi děti naslouchají, když se jim snažím něco vysvětlit, sdělit, když společně něco probíráme, rád s nimi i diskutuji a má rád, když kladou otázky, o kterých si pak společně můžeme povídat, ale to je spíše pro ty starší.

A co se týče poslouchání, když například někdo nedává pozor, zlobí, vyrušuje, nebo je neklidný, to je různé – pro mě je ale podstatné to, aby děti hlavně vnímaly, že je mám rád a záleží mi na nich. Stejně si z toho, co jim říkám příliš nezapamatují, ale jak mi kdysi dávno řekl salesián Jenda Vývoda: „Děti si budou hlavně pamatovat to, jak se na výuce náboženství cítily, jaká tam byla atmosféra, jak se jim tam líbilo, co mohly



prožívat“, tak o to se s Boží pomocí snažím.

S tou přirozenou autoritou je to zajímavé. Přijde mi, že u některých dětí to tak mám a jde to vlastně jakoby samo, ale nastávají také situace, kdy je mi naprosto jasné, že má autorita pokulhává a musím využívat všelijaké náměty k tomu, jak děti přimět k soustředění a zapojení. Ale to jsou dobré výzvy pro obě strany, zvláště od náročných dětí. Když se nám to ale podaří zvládnout, přináší to dobré ovoce.

Vzpomeň si na nějaký hezký moment, příběh, veselou historku, kterou jsi s dětmi v náboženství zažil?

Asi navážu na předchozí téma. Já učím děti ve škole a náš předmět je nepovinný a jmenuje se náboženství – základy křesťanství. Chodí tam děti z věřících i nevěřících, nebo „částečně“ věřících rodin. Některé děti a jejich rodiny znám z naší farnosti a některé ne. Samozřejmě se mi stává i to, že je pro některé děti těžké tam chodit, protože tam chodit „musí“. Jednou jsem učil chlapce, který chodil i k nám do kostela, byl šikovný, ale

vnímal jsem, že mu na našich setkáních něco chybí, že mu to prostě nesedí. Tak jsem se ho na to ptal a zkusili jsme vymyslet něco, co bychom společně na hodinách mohli dělat jinak, aby mu to pomohlo. Několikrát se mi takový přístup osvědčil, případně se třeba dotyčný nějak zapojil do pomoci ostatním, například mladším dětem. V tomto případě to úplně nevyšlo, ale nakonec to snad nedopadlo úplně špatně. Jednou mi po skončení výuky, když jsme toto téma opět otevřeli, odpověděl: „Tomáši, mě nábožko nebaví, ale tebe mám rád.“

Kolik kroužků náboženství běžně středisko ve spolupráci s farností otvírá o kolik dětí za rok se do náboženství přihlásí?

V prostorách Salesiánského centra probíhá výuka pro děti předškolního věku a pak od první do deváté třídy. Některé skupinky mohou být i věkově smíšené. Poslední dobou bývají pohromadě např. prvňáčci a druháčci. V posledních letech máme většinou okolo 8 skupinek a celkový počet přihlášených dětí na výuku se pohybuje mezi 80 a 90 s tím, že podobný počet dětí učíme pod hlavičkou farnosti ještě v okolních školách.



Tomáš při Tříkrálovém koledování

A máš pocit, že je těch dětí více nebo že jich naopak ubývá. Jaký je teď trend. Mají rodiny o náboženství zájem?

Z dlouhodobějšího hlediska se mi zdá, že dětí spíš ubývá, ale myslím si, že to souvisí i s jejich celkově nižším počtem v rodinách. Řekl bych, že silné ročníky jsou nyní ve skupinkách staršího školního věku a v mládeži. A také mi přijde, že už několikrát rok po sobě rodiče, a tím myslím, nyní ty z naší farnosti, hlásí děti na výuku spíše u nás v Salesiánském centru

než ve školách. S tím ale souvisí nejrozličnější důvody. Rodiny, které mají o náboženství zájem, si vždy hledají cestu, jak víru dětem zprostředkovat, a to je velmi dobře. Ve školách zase můžeme oslovit ty rodiče a děti, které by se o výuce jinak vůbec nedozvěděli.

Tome, ty také vedeš kurzy Alfa. Co to je za kurzy, pro koho jsou určeny? Kdo ti s nimi pomáhá?

No, já doufám, že si je, a nejen u nás v Kobylicích, vede Vyšší reže! Alfu



vnímám už od roku 2004, kdy jsme s ní ve farnosti začínali, jako skvělý Boží nástroj, který si Bůh používá k tomu, aby se k němu lidé více přiblížili a navázali osobní vztah s Ježíšem. Věřím, a ze zkušenosti vím, že na Alfě si Duch Svatý vytváří prostor, ve kterém mohou lidé svobodně o víře mluvit, sdílet své názory i zkušenosti a naslouchat si navzájem.

Alfa shrnuje 15 základních křesťanských témat, kterým se postupně v průběhu kurzu věnujeme. Každý večer začíná společnou večeří, následuje přednáška a pak diskuse ve skupinkách.

Uprostřed kurzu máme společný víkend mimo Prahu právě s tématy o Duchu svatém. Zpětně bývá účastníky tento víkend vždy vnímán jako



Na farním plese s Pavlou

velice silný zážitek a do jisté míry i vrchol kurzu. Jsem vděčný, že s námi na něj jezdí a přednášky vede František Blaha.

Alfa je určena pro každého, kdo chce křesťanství prozkoumat, opráší si základy, najít nové přátele včetně toho Nejdůležitějšího nebo s ním navázat nový vztah.

Do organizace je zapojen široký tým lidí a každý v něm má své úkoly. Je to společná záležitost, která dává prostor k uplatňování různých darů. I to se mi na Alfě hodně líbí. V Kobylisích míváme také dopolední verzi Alfý pro maminky s dětmi, která kromě výše zmíněného poskytuje maminkám vzácný čas, kdy mohou být i samy se sebou a navazovat vztahy mezi sebou navzájem. Jedním z úkolů týmu je v tomto případě hlídání dětí.

Letos také vznikl ve farnosti nápad s názvem Patroni. Co to je za projekt? Pro koho je určen? Máte s ním již nějaké zkušenosti, přišla nějaká odezva?

Když se trochu ohlédnu, s tímto výborným nápadem přišel již před



covidem Martin Hobza. Realizace ale chvíli dozrávala.

Patroni jsou výborný projekt zaměřený na ty, kdo nově přichází do naší farnosti, nebo zde jsou již delší dobu a rádi by překonali určitou anonymitu a více poznali život farnosti a celého Salesiánského centra a chtěli se do něj i nějak zapojit.

Zkušenosti jsou pozitivní, a to jak ze strany Patronů zapojených do projektu, tak i těch, kterým se věnují. Patrony má na starost salesián Radek Gottwald a jistě by k tomu mohl říci mnohem více.

Jak jsem zjistila, ty jsi i dříve vedl Mamky sobě, Práce s Božím Slovem – stále ještě tato skupina pokračuje nebo teď děláte něco jiného?

Na Mamkách sobě jsem pomáhal od jejich založení Věrkou Novotnou, spíše to byla podpůrná role a vždy se našla nějaká ochotná maminka, která připravovala program a témata. Mamky sobě stále pokračují a je moc dobře, že na nich zaznívají důležitá nejen duchovní témata inspirativní právě pro maminky s dětmi.

Práci s Božím slovem – to asi myslíš setkávání nad Písmem a Betu? Je to společenství, které stále pokračuje a tvoří jej absolventi Alfý, někteří členové týmu Alfý i další lidé, které zajímá a oslovuje nejen společné čtení Bible a modlitba nad Božím slovem, ale také sdílení toho, jakým způsobem nás Boží slovo vede v životě, co nám ukazuje, odkrývá, čím nás inspiruje. Beta je otevřeným společenstvím, kam se může přijít podívat ten, kdo chce.



Ve farnosti se schází více takových společenství s různým zaměřením a řada z nich je otevřených. Kdyby se chtěl někdo dozvědět více, na letošní rok jsme ve farnosti připravili přehled společenství, aktivit, skupin a týmů s mottem: Někam patřit,



něčím sloužit. Je k dispozici také na farním webu. www.terezicka.cz/pa-trit-slouzit

Na rok 2024 chystáte ve farnosti Seminář života s tématem: Desatero v životě. Jak jsi zapojen do těchto seminářů?

Na Seminářích života se podílím s dalšími na jejich přípravě, organizaci a realizaci. Konkrétně pak během seminářů komunikuji s přípravným týmem, ve farním sále uvádím společnou část večera a přednášející a zazpívám si s ostatními s kytarou. Jedno z témat mívám na starost osobně a moderuji jednu ze skupinek

Tomáš s rodinou



účastníků při společném povídání a diskusi. V minulosti proběhly semináře Život v Duchu, Modlitba v životě, Život ze svátostí.

Kromě toho všeho připravuješ různá setkání, např. Setkání zástupců společenství a objevíš se prakticky na všech farních akcích. Je to vůbec možné všechno časově skloubit i s časem pro rodinu? Jak se na tvé aktivity dívá rodina?

Upřímně musím říci, se se vůči manželce Pavle a synům Víťovi (16), Egonovi (14) a Nikodémovi (9) cítím jako dlužník. Situace se v průběhu času také mění, jak v naší rodině, tak ve farnosti. Myslím, že se ale zároveň upřímně snažím pracovat na tom, abych dokázal rozlišovat to důležité a kdy je více potřeba být u sv. Terezičky a kdy s rodinou. Pořád se to učím. Někdy je to náročné a jsem Pavle i dětem vděčný, že mohou svou práci, službu ve farnosti, středisku, Salesiánském centru vykonávat. Na druhou stranu, teď jsou starší kluci ve věku, kdy jsou raději, když doma nejsem :-).

Máme i společné aktivity, které s farností souvisí a baví nás. S Pavlou jsme se podíleli na realizaci Mamek sobě,



kurzu Manželské večery či dopolední Alfě, rádi také občas zpíváme a hraje-me na středních mších svatých pro děti nebo v neděli či na chválách s farníky s kapelou Kairos. S klukama rádi chodíme na společné páteční florbalové zápasy rodičů s dětmi, na Nedělní sportovní oratoře a někdy také na společné brigády či úklid v rámci Salesiánského centra. Vnímám, že nám v tom všem Pán Bůh hodně pomáhá...

Co tě na tvé práci baví nejvíc, co nejméně?

Nejraději mám práci s lidmi, tu osobní. Zvláště pak asi s dětmi při výuce náboženství, nebo když mohu doprovázet skupinku dětí školního věku v přípravě na křest. Radost mi dělá spolupráce na Alfě, seminářích a programech, kde si lidé vzájemně povídají o Bohu, o křesťanství, zkrátka programy s evangelizačním nádechem. Baví mě také to, když se můžu někde zapojit hudebně s kytarou, zpěvem, nebo baskytarou. Nejméně mě baví asi množství e-mailů, které se na mě někdy valí, a já bych rád odpovídal a měl vyčištěnou poštu, a ono mi to pořád nějak nejde...

Co rád děláš ve volném čase, pokud nějaký vůbec máš?

Mám rád chození v přírodě, zvláště pak výhledy do dálky a krásu lesů. Také mám rád, když si s rodinou zahrajeme nějakou deskovku nebo vyjedeme na kole. Občas si svátečně zapálím dýmku, u toho se mi hezky relaxuje. Potěší mě také sportování, fotbal tady u salesiánů s chlapama ze SaNeDa, florbal, badminton i další užitečný pohyb. Rád si zajdu s někým také občas na pivo.

A nakonec rychlokvíz tvých oblíbených...

Jídlo: pečené škušánky s mákem

Sport: badminton

Hudební nástroj: aktivně – kytara, baskytara; pasivně – varhany, harfa

Knihy: Bible

Citát: Bůh je Lásky

Dopravní prostředek: letadlo – líbí se mi ty výhledy, i když je to hodně sváteční záležitost



*Rozhovor s Tomášem Redlichem
vedla Katka Jelínková,
text připravila Eva Špačková*

VÁNOČNÍ OKÉNKO PRO DĚTI

Dva vrabčáci

Dva vrabčáci si šťastně našli úkryt před zimou na jednom stromě. Tím stromem byla vrba.

Jeden z vrabčáků se uhnízdil na samém vršíčku vrby, zatímco druhý si našel místečko dole, tam, kde se strom začínal rozvětlovat.

Po nějakém čase se chtěl horní vrabec začít kamarádit. Aby začal řeč, zaštěbetal:

„Cimčim, jak jsou ty listy krásně zelené!“

Vrabec zezdola to však vzal jako provokaci. Suše se ozval: „Jsi snad slepý? Ty nevidíš, že listy jsou bílé?“

Horní vrabec se rozzlobil: „Ty sám jsi slepý! Jsou zelené!“

Dolní vrabec se zobákem zvednutým vzhůru rozčileně čimčaroval: „Sázím své peří z ocasu, že jsou bílé. Ty ničemu nerozumíš. Jsi blázen!“

Vrabec z vršku cítil, jak mu začíná vřít krev, nerozmyslel se a vrhl se ke svému protivníkovi dolů, aby mu dal, co proto. Druhý vrabec si to samozřejmě nenechal líbit, a tak poskakovali proti sobě, peří na krku vzteky naježené. Právě se do sebe chtěli pustit, ale ještě předtím zvedli hlavičky a podívali se vzhůru, aby každý z nich podpořil svou pravdu.

Vrabčák, který sem slétl shora, překvapením jen vydechl: „Čimčim, koukej, ony jsou skutečně bílé.“ Obrátil se ke svému sokovi a nabídl mu: „Pojď se schválně podívat na ty listy seshora, tam, odkud jsem se na ně díval předtím já.“

A tak zalétli na vršek vrby a tentokrát začimčarovali společně: „Koukej, ty listy jsou zelené!“

Nikoho neodsuzuj, dokud jsi nepoznal úhel jeho pohledu.

Příběhy pro potěchu duše, Bruno Ferrero



VÁNOČNÍ OKÉNKO PRO DĚTI

Vánoční stromeček

Každým rokem se v lesní školce připravovaly na svoji dlouhou cestu stromky, které se měly stát stromky vánočními. Odvezli je na trh a prodali. Stromky se na tuto událost těšily, věděly, že jejich jehličí bude celé Vánoce dělat rodinám a jejich dětem radost. Těšily se, že je někdo ozdobí, že budou krásní a že prožijí nezapomenutelný zážitek na Štědrý den v teplém domově. Často si o svém osudu, který je čeká, vyprávěly.

„Už se nemohu dočkat,“ ozvala se krásná jedlička a statný smrk přizvukoval. „Jsme právě tak staří, aby letos vybrali nás. Bude to úžasné být při tom, když rodina rozbaluje dárky, když mají děti vykulená očka a dívají se z okna, zda neuvidí andělíčky. Ale nejlepší zážitek je, když si tě vyberou do kostela a můžeš celé Vánoce poslouchat krásné koledy, dívat se na Ježíška a zdobit svými větvičkami oltář.“

Dál vzadu stála křivá borovice. Poslouchala rozhovor a představovala si, jak také ona se podívá do světa. „Myslíte, že by letos mohli vzít i mě?“ Zeptala se opatrně.

Jedlička se opovržlivě zasmála: „Ty? Vždyť tě nevzali loni ani předloni!!! A víš proč? Protože jsi přerostlá a křivá. Tebe nikdo chtít nebude.“

Smrk se přidal: „Vůbec s tím nepočítej, lidi chtějí jen krásné stromy a rovně rostlé, jako jsme my dva tady s jedličkou.“ Borovice zesmutněla: „Když já jsem tolik chtěla vidět Betlém a malého Ježíška.“

„To si teda počkáš,“ zasmála se jedlička, „kdoví, zda vůbec si někdy všimnou i tebe.“

Druhý den ráno přišli dělníci, aby stromky odvezli do stánku na prodej.

„Hele, co s tímhle stromem, je tak křivý, divně rostlý, mám ho vzít také? Příští rok by byl zkroucený ještě víc.“

„Ale jo,“ odpověděl lesní dělník svému partákovi, „třeba ho někdo vezme na spálení, co s ním tady?“



VÁNOČNÍ OKÉNKO PRO DĚTI

Tak se naše tři stromky s mnoha jinými dostaly na trh. Krásná jedlička byla koupena jako první do rodiny s malými dětmi, dobře rostlý smrček si odvezli dědeček s babičkou. Borovička stále zůstávala, nikdo ji nechtěl. Už to vypadalo, že ji budou muset vyhodit, když se chvíli před zavřením trhu objevil pan farář a prosil prodavače. „Nemáte prosím, ještě nějaký stromek? Já vím, jdu pozdě, už je asi vše vyprodané, ale nutně bych potřeboval jeden postavit k Betlému do kostela.“

„A nevadila by vám tahle borovice?“

„No to je přímo skvělé. Přesně takový stromek potřebuji, tady je prohnutý, a právě v tom místě máme betlémskou oblohu, bude tam přesně pasovat.“

Tak se borovička, ač nerovná a ošklivá ocitla Ježíškovi nejbliž, stála v kostele přímo nad Svatou rodinou a šťastně shlížela na malého Ježíška.

Poslední budou první...

Eva Špačková

VÁNOČNÍ OKÉNKO PRO DĚTI

Křížovka

lesní zvíře s parohy

zdroj energie

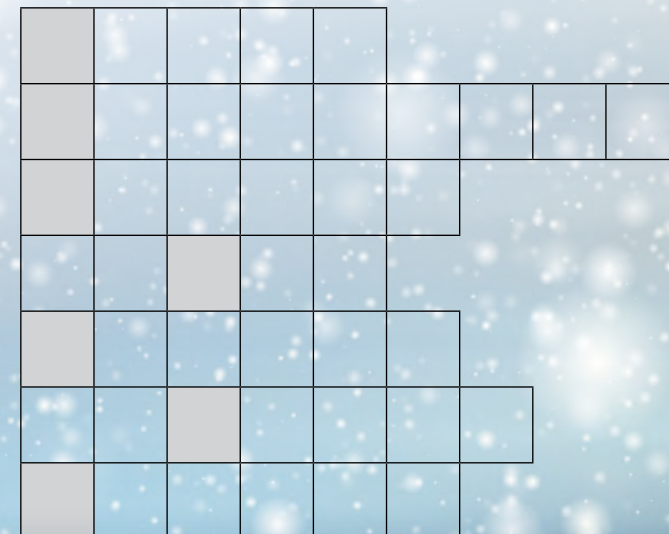
půdní červ

vnitřní orgán na dýchání

pták – škůdce vinic

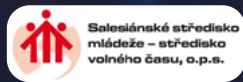
domácí kur

vodní pták



Pod Programy křesťanské výchovy máme několik společenství mládeže. Ty mají:

- » pravidelné schůzky,
- » víkendovky a letní akce,
- » možnost se zapojovat na chaloupkách a Útercích u Terky,
- » i v dalších aktivitách Salesiánského centra.



Koncepce práce
s mládeží 14+

Spolča se scházejí v sudá úterý, kdy nejsou Úterky u Terky (Velký a Modlitební Úterek) po mši svaté.

Pokud byste se chtěli k některému ze společ přidat, kontaktujte hlavní vedoucí daných skupin. A která společenství to jsou?

Ví, Buřt

Pro 14-15leté. Setkávají se jednou za dva týdny v úterý po večerní mši svaté. Kontakt: michaela.kolarova@strediskokobylisy.cz

NeDeBuK 23

Pro 14-15leté. Setkávají se jednou za dva týdny v úterý po večerní mši svaté. Kontakt: dominik.vachuda@strediskokobylisy.cz

πs-21

Pro 16-17leté. Toto společo se začíná scházet již třetím rokem. Setkávají se jednou za dva týdny v úterý po večerní mši svaté. Kontakt: jan.fojtu@strediskokobylisy.cz

Úterková kapela

Pro mladé od 14 do 26 let. Kapela doprovází večerní mše svaté každé úterý. Kapelu vede František Čapla a Terka Macounová. Kontakt: terka@centrum.cz

Bířmování

Jednoletá příprava na svátost bířmování pro 17-20leté. Přihlašování začne od zimy 2024. Samotné setkávání s víkendovkami začne na podzim 2024. Kontakt: dominik.vachuda@strediskokobylisy.cz.

Pro více informací o spolecích, Útercích, chaloupkách a celkově o pastorační mládeži 14+ se obraťte na vedoucího Programů křesťanské výchovy Dominika Vachudu: dominik.vachuda@strediskokobylisy.cz

Přidejte se a staňte se dárce Salesiánského střediska mládeže!



QR Platba

- » Pomáhá každý, i malý příspěvek. A pokud je pravidelný, víme, že s ním můžeme počítat každý měsíc. Číslo účtu Salesiánského střediska mládeže pro dary: **2001198943/2010** (Fio banka)
- » Rádi vám vystavíme potvrzení o poskytnutí daru.
- » Potvrzení rozesíláme našim dárčům na přelomu ledna a února pro dary zaplacené v předchozím kalendářním roce.
- » Dárce, na něž máme kontakt, pravidelně každý rok zveme na Večer přátel střediska. Budeme rádi, když jej s námi strávíte i vy!
- » Informace, dotazy, potvrzení o daru: Eva Špačková, e-mail: spackova@sdb.cz, tel.: 734 648 946, 283 029 311.

Na jaký účel svým darem přispíváte?

- » Děti mohou navštěvovat pouze za symbolický příspěvek 200 Kč / rok) Oratoř po celý rok.
- » Děti a mládež od 12–22 let využívají zdarma sociální pomoc v klubu Vrtule.
- » Děti ze sociálně tíživých poměrů mohou navštěvovat doučování a kroužky po celý rok za symbolickou finanční spoluúčasť nebo zcela zdarma.
- » Na chaloupky, tábory, akce mohou odjet všechny děti, i ty, pro které by úhrada byla nepřekonatelnou překážkou.
- » Pokrýt náklady na dobrovolníky, kteří pomáhají na táborech s dětmi.
- » Můžeme zaplatit plyn, elektřinu, nájem, opravy hřiště.
- » Pořídíme dětem materiál na sport, keramiku, hudební kroužky.
- » Realizujeme mnoho seminářů, kurzů pro rodiče a poskytujeme poradenství pro rodiny v krizi.
- » Zdarma poradenství psychologa pro rodiny s dětmi, které mají výchovné a vývojové problémy.
- » Můžeme dětem nakoupit hračky a mnoho dalšího.
- » Zapojili jsme se také do pomoci ukrajinským dětem.

Děkujeme Vám všem, kteří podporujete naši činnost s dětmi a mládeží!

Nemůžeme dokázat, co by se (ne)stalo, kdyby u nás děti a mladí nezažívali atmosféru přijetí, porozumění a přátelství, hodnot tolik důležitých pro rozvoj člověka ...

... ale víme jistě, že tím, co nabízíme, pomáháme psát jejich osobní příběh o naději; pro ně i pro společnost.



Milí přátelé,
přejeme vám, abyste nikdy neztratili Světlo
a nezapomněli, že sami jste světlem světa.
Vyprošujeme vám požehnání do nového roku.